

Sveta Obitelj – uzor kršćanske obitelji

«Nazaretska je kuća škola u kojoj se počinje upoznavati život Kristov. To je zapravo škola evanđelja. Ovdje najprije učimo gledati, slušati, misliti i potpuno upoznati koja se velika i tajna snaga nalazi u ovoj vrlo jednostavnoj, poniznoj i divnoj objavi Sina Božjega. Ujedno možda i naučimo pomalo ga nasljedovati».

Pavao VI.

Božićno nam vrijeme stavlja pred oči Svetu Obitelj: Isusa, Mariju i Josipa. Dok promatramo Svetu Nazaretsku Obitelj, kojoj upućujemo svoje molitve za sve hrvatske obitelji i obitelji svega svijeta, otkrivamo nešto čudesno. Nazaretska Obitelj nije samo čudesna, nego je i čudna. Naime, članovi Svete Obitelji, povezani tako dubokim vezama ljubavi i predanja, tako su različiti. Makar ih ljubav povezivala, čini se da ipak pripadaju različitim svjetovima.

U središtu, u srcu te Obitelji nalazi se Dijete. Na sebe uzima sudbinu običnog ljudskog djeteta. Uzima i obično, židovsko ime: Jehošua ili Jošua, a koje znači «Jahve spašava» ili «Jahve je spasenje». Raste i razvija se poput druge djece, a onda ime koje nosi odjednom dobiva svoje potpuno značenje: u njemu se objavljuje Bog spasitelj. U sebi će sjединiti sve božanske riječi i sva obećanja te ih dovesti do ispunjenja. Po njemu i u njemu objavljuje se kakva je bila prvotna Božja nakana s čovječanstvom u cjelini i sa svakim čovjekom zasebno. Bez njega i izvan njega ne će biti moguće uspostaviti životni odnos s Bogom. On je Božja živa Riječ, tijelom postala, koju Bog svakom osobno upućuje, u kojoj sebe daruje te po kojoj očekuje i naše uzdarje.

Isus, s-nama-Bog, prema svjedočanstvu Svetoga Pisma, rodio se je od Marije Djevice koja ga je začela po Duhu Svetom. Evanđelja nam svjedoče da se je u središtu Isusova propovijedanja nalazilo Kraljevstvo Božje, ili bolje reći, osoba nebeskog Oca. Kad je izricao riječ «Abba-Oče», Isus nije mislio na čovjeka, nego na vječnog Boga, «Oca koji je na nebesima». Upravo je njegov odnos prema Ocu ono što je sablaznilo pobožne židove i što je na kraju bilo razlogom njegove osude na smrt. Odnos prema Ocu jasno ga je razlikovao od ostalih ljudi koji svoje postojanje duguju zemaljskom ocu i majci. I ona koju je On nazvao «Ženo», i koju je bez sumnje nazivao Majkom, po svome je majčinstvu različita od svih majki svijeta. Povijest Staroga Zavjeta poznaje čudesna začeca neplodnih pa čak i ostarjelih žena, a o slučaju Elizabete, neplodne starice, govore prve stranice Novoga Zavjeta. No, slučaj Marije ih daleko nadvisuje. Ona začinja bez poznavanja muža. Nije ni trebalo biti drugačije, veli Tertulijan, jer je Onaj koji je uzima za Majku već imao Oca. Marija je Djevica i Majka. Zato što je Djevica, u odnosu na vječnu Riječ, može postati Majka, a ne prestati biti Djevica. Tajna vjere. Tajna Boga koji djeluje na iznenađujući način, nepredviđeno, neočekivano. Iznenadi te: Djevica i Majka, točnije: Djevica Majka. I jedno i drugo u jednome, u Mariji!

Treći član Nazaretske obitelji jest sv. Josip. Njega je u Božjem planu spasenja zapalo časno mjesto čuvara i hranitelja Svete Obitelji.

Obitelj: dar i poslanje

Nazaretska, Sveta Obitelj, zajednica Isusa, Marije i Josipa netipična je obitelj. Zajedno je ujedinjuju i drže veze koje ne proistječu iz ljudske tjelesnosti, tj. veze krvnog srodstva, nego veze koje proizlaze iz Božjeg plana spasenja. Po tome je Sveta Obitelj jedinstvena, ali je unatoč svojoj jedinstvenosti i jedincatosti poziv svakoj ljudskoj, osobito kršćanskoj obitelji da živi vlastito zvanje i poslanje. Nazaretska Obitelj upućuje na svoj i na izvor svake obitelji; upućuje na otajstvo Boga koji je u sebi zajednica i zajedništvo; Boga koji je u sebi Obitelj.

Prve stranice Pisma donose opis stvaranja muškarca i žene kao vrhunac Božje

stvarateljske ljubavi: «I reče Bog: 'Načinimo čovjeka na svoju sliku, sebi slična, da bude gospodar ribama morskim, pticama nebeskim i stoci – svoj zemlji – i svim gmizavcima što puze po zemlji!' Na svoju sliku stvori Bog čovjeka, na sliku Božju on ga stvori, muško i žensko stvori ih» (Post 1,26-17). Na sliku otajstva Boga koji je Ljubav i Darivanje stvorena je ljudska obitelj, stvoreni su muško i žensko. U kršćanskom bračnom savezu sjedinjenje zaručnika simbolizira način na koji je Bog u Kristu sjedinjen sa svojim narodom sabranim u Crkvu. Isus na postavljeno pitanje o bračnoj zajednici u budućim vremenima odgovara da će eshatološki savez biti ostvaren kao posvemašnje zajedništvo ljubavi s Bogom, zbog čega će postati izlišan simbolizam spolnosti kao takav. Baštinici života će postati poput anđela, kaže Isus (usp. Mk 12,25). Drugim riječima, bračna zajednica je privremena institucija. Makar bila temelj društva, svoje najdublje opravdanje obitelj nalazi u stvarnosti koja je nadilazi, a to je vječno spasenje pojedinih članova obitelji. Obiteljsko zajedništvo, ili bolje reći bračna ljubav supružnika treba omogućiti da obadvoje rastu u bogolikosti. Naime, tek u bračnom zajedništvu, kad postanu «jedno tijelo i jedna duša», supružnici u sebi ostvaraju cjelovitu sliku Božju. Bračna ljubav im, osim toga, omogućuje da ispune Kristovu zapovijed ljubavi prema bližnjima, tako da brak-obitelj postaje put spasenja i svetosti.

Danas se obitelj nalazi u dubokoj krizi. Ima se dojam kao da odrezane snage u suvremenom društvu imaju za cilj upravo razbijanje tradicionalne obitelji, kao zajednice muškarca i žene, utemeljene na uzajamnoj ljubavi i otvorene životu kao daru koji dolazi «odozgor». No, ne treba kukati ni plakati, nego pozivati današnje kršćanske obitelji da, promatrajući Svetu Obitelj, otkrije vlastiti Izvor te vlastito zvanje i poslanje koje joj je namijenio vječni i dobri Bog.